

Sygn. akt II K 750/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 kwietnia 2019 roku

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Renata Folkman

Protokolant: sekr.sądowy Agnieszka Duraj

przy udziale Prokuratora: Marcina Polaka

po rozpoznaniu w dniu 19 marca 2019 roku sprawy

1. K. K. (1)

s. W. i A. z domu L.

ur. (...) P.

oskarżonego o to, że:

I. w dniu 21 lipca 2018 roku około godziny 20.00 w miejscowości M., gmina M., powiat (...), woj. (...) wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami pobił Ł. R. (1) i M. H. (1) w ten sposób, że uderzając po całym ciele rękami, kopiąc a także posługując się kijem bejsbolowym i metalową rurką naraził pokrzywdzonych na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo nastąpienia skutków określonych w art. 156 § 1 kk przy czym w wyniku zaistniałego zdarzenia pokrzywdzeni doznali obrażeń:

- tj. Ł. R. (1) stłuczenie czoła po stronie lewej z rumieniem postłuczeniowym, wybicie (ekstrakcja urazowa) zęba siekacza dolnego prawego, centralnego (zęby sąsiadujące są objęte paradontozą) zadrapanie łokcia lewego, zadrapania i bolesności okolicy łopatki lewej oraz powierzchowne rany tłuczone warg w przedsionku ust przy czym obrażenia te naruszały czynności narządów jego ciała na okres poniżej 7 dni

- tj. M. H. (1) stłuczenie prawej strony głowy, stłuczenie twarzy w okolicy nosa, ogólne potłuczenie ciała

tj. o czyn z art. 159 kk

2. A. M. (1)

s. A. i B. z domu K.

ur. (...) P.

oskarżonego o to, że:

II. w dniu 21 lipca 2018 roku około godziny 20.00 w miejscowości M., gmina M., powiat (...), woj. (...) wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami pobił Ł. R. (1) i M. H. (1) w ten sposób, że uderzając po całym ciele rękami, kopiąc a także posługując się kijem bejsbolowym i metalową rurką naraził pokrzywdzonych na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo nastąpienia skutków określonych w art. 156 § 1 kk przy czym w wyniku zaistniałego zdarzenia pokrzywdzeni doznali obrażeń:

- tj. Ł. R. (1) stłuczenie czoła po stronie lewej z rumieniem postłuczeniowym, wybicie (ekstrakcja urazowa) zęba siekacza dolnego prawego, centralnego (zęby sąsiadujące są objęte paradontozą) zadrapanie łokcia lewego, zadrapania i bolesności okolicy łopatki lewej oraz powierzchowne rany tłuczone warg w przedsionku ust przy czym obrażenia te naruszały czynności narządów jego ciała na okres poniżej 7 dni

- tj. M. H. (1) stłuczenie prawej strony głowy, stłuczenie twarzy w okolicy nosa, ogólne potłuczenie ciała

tj. o czyn z art. 159 kk

3. K. D. (1)

s. J. i B. z domu G.

ur. (...) P.

oskarżonego o to, że:

III. w dniu 21 lipca 2018 roku około godziny 20.00 w miejscowości M., gmina M., powiat (...), woj. (...) wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami pobił Ł. R. (1) i M. H. (1) w ten sposób, że uderzając po całym ciele rękami, kopiąc a także posługując się kijem bejsbolowym i metalową rurką naraził pokrzywdzonych na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo nastąpienia skutków określonych w art. 156 § 1 kk przy czym w wyniku zaistniałego zdarzenia pokrzywdzeni doznali obrażeń:

- tj. Ł. R. (1) stłuczenie czoła po stronie lewej z rumieniem postłuczeniowym, wybicie (ekstrakcja urazowa) zęba siekacza dolnego prawego, centralnego (zęby sąsiadujące są objęte paradontozą) zadrapanie łokcia lewego, zadrapania i bolesności okolicy łopatki lewej oraz powierzchowne rany tłuczone warg w przedsionku ust przy czym obrażenia te naruszały czynności narządów jego ciała na okres poniżej 7 dni

- tj. M. H. (1) stłuczenie prawej strony głowy, stłuczenie twarzy w okolicy nosa, ogólne potłuczenie ciała

tj. o czyn z art. 159 kk

4. D. P. (1)

s. Z. i D. z domu L.

ur. (...) P.

oskarżonego o to, że:

IV. w dniu 21 lipca 2018 roku około godziny 20.00 w miejscowości M., gmina M., powiat (...), woj. (...) wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami pobił Ł. R. (1) i M. H. (1) w ten sposób, że uderzając po całym ciele rękami, kopiąc a także posługując się kijem bejsbolowym i metalową rurką naraził pokrzywdzonych na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo nastąpienia skutków określonych w art. 156 § 1 kk przy czym w wyniku zaistniałego zdarzenia pokrzywdzeni doznali obrażeń:

- tj. Ł. R. (1) stłuczenie czoła po stronie lewej z rumieniem postłuczeniowym, wybicie (ekstrakcja urazowa) zęba siekacza dolnego prawego, centralnego (zęby sąsiadujące są objęte paradontozą) zadrapanie łokcia lewego, zadrapania i bolesności okolicy łopatki lewej oraz powierzchowne rany tłuczone warg w przedsionku ust przy czym obrażenia te naruszały czynności narządów jego ciała na okres poniżej 7 dni

- tj. M. H. (1) stłuczenie prawej strony głowy, stłuczenie twarzy w okolicy nosa, ogólne potłuczenie ciała

tj. o czyn z art. 159 kk

orzeka

1. w ramach zarzucanych czynów oskarżonych K. K. (1), A. M. (1), K. D. (1) i D. P. (1) uznaje za winnych tego, że w dniu 21 lipca 2018 roku około godziny 20.00 w miejscowości M., gmina M., powiat (...), woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu, pobili Ł. R. (1) i M. H. (1) w ten sposób, że uderzając pokrzywdzonych po całym ciele rękami, kopiąc, a także posługując się kijem bejsbolowym i metalową rurką narazili pokrzywdzonych na bezpośrednie niebezpieczeństwo nastąpienia skutków z art. 157 § 1 kk, przy czym skutek zdarzenia pokrzywdzeni doznali następujących obrażeń ciała naruszających czynności narządu ciała na czas poniżej siedmiu dni:

- Ł. R. (1): stłuczenia czoła po stronie lewej z rumieniem postłuczeniowym, wybicia (ekstrakcja urazowa) zęba siekacza dolnego prawego centralnego (zęby sąsiadujące są objęte paradontozą), zadrapania łokcia lewego, zadrapania i bolesności okolicy łopatki lewej oraz powierzchownych ran tłuczonych warg w przedsiönku ust,

- M. H. (1): stłuczenia prawej strony głowy, stłuczenia twarzy w okolicy nosa, ogólnych potłuczeń ciała, to jest czynu wyczerpującego znamiona art. 159 kk i za to na podstawie tegoż przepisu wymierza każdemu z oskarżonych karę po 1 (jednym) roku pozbawienia wolności,

2. na podstawie art. 69 § 1 kk, art. 70 § 1 kk, art. 72 § 1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej wobec K. K. (1) i D. P. (1) kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza każdemu z nich na okres próby 3 (trzech) lat i zobowiązuje każdego z oskarżonych do informowania sądu o przebiegu okresu próby na piśmie w terminie co 6 (sześć) miesięcy, licząc od uprawomocnienia się wyroku,

3. na podstawie art. 69 § 1 kk, art. 70 § 2 kk, art. 72 § 1 pkt 1 kk, art. 73 § 2 kk wykonanie orzeczonej wobec A. M. (1) kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby 3 (trzech) lat i zobowiązuje oskarżonego do informowania sądu o przebiegu okresu próby na piśmie w terminie co 6 (sześć) miesięcy, licząc od uprawomocnienia się wyroku i oddaje oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora sądowego,

4. na podstawie art. 71 § 1 kk orzeka wobec oskarżonych K. K. (1), A. M. (1) i D. P. (1) karę grzywny w liczbie po 100 (sto) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 40 (czterdzieci) złotych,

5. na podstawie art. 46 § 1 kk orzeka wobec oskarżonych K. K. (1), A. M. (1), K. D. (1) i D. P. (1) obowiązek naprawienia w całości szkody wyrządzonej przestępstwem popełnionym na szkodę Ł. R. (1) poprzez zapłatę solidarnie kwoty 4.000 (cztery tysiące) złotych na rzecz Ł. R. (1),

6. na podstawie art. 44 § 2 kk orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych wymienionych w wykazie dowodów rzeczowych na k. 179, 133, 162 akt sprawy poprzez ich zniszczenie,

7. zasądza od każdego z oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa tytułem zwrotu wydatków kwotę po 129,06 zł (sto dwadzieścia dziewięć złotych sześć groszy),

8. zasądza na rzecz Skarbu Państwa tytułem opłaty kwotę po:

a) 580 (pięćset osiemdziesiąt) złotych od K. K. (1), A. M. (1) i D. P. (1),

b) 180 (sto osiemdziesiąt) złotych od K. D. (1).

UZASADNIENIE

K. K. (1) został oskarżony o to, że w dniu 21 lipca 2018 roku około godziny 20.00 w miejscowości M., gmina M., powiat (...), woj. (...) wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami pobili Ł. R. (1) i M. H. (1) w ten sposób, że uderzając po całym ciele rękami, kopiąc a także posługując się kijem bejsbolowym i metalową rurką naraził

pokrzywdzonych na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo nastąpienia skutków określonych w art. 156 § 1 kk przy czym w wyniku zaistniałego zdarzenia pokrzywdzeni doznali obrażeń:

- tj. Ł. R. (1) stłuczenie czoła po stronie lewej z rumieniem postłuczeniowym, wybicie (ekstrakcja urazowa) zęba siekacza dolnego prawego, centralnego (zęby sąsiadujące są objęte paradontozą) zadrapanie łokcia lewego, zadrapania i bolesności okolicy łopatki lewej oraz powierzchowne rany tłuczone warg w przedsionku ust przy czym obrażenia te naruszały czynności narządów jego ciała na okres poniżej 7 dni,

- tj. M. H. (1) stłuczenie prawej strony głowy, stłuczenie twarzy w okolicy nosa, ogólne potłuczenie ciała,

tj. o czyn z art. 159 kk.

A. M. (1) został oskarżony o to, że w dniu 21 lipca 2018 roku około godziny 20.00 w miejscowości M., gmina M., powiat (...), woj. (...) wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami pobił Ł. R. (1) i M. H. (1) w ten sposób, że uderzając po całym ciele rękami, kopiąc a także posługując się kijem bejsbolowym i metalową rurką naraził pokrzywdzonych na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo nastąpienia skutków określonych w art. 156 § 1 kk przy czym w wyniku zaistniałego zdarzenia pokrzywdzeni doznali obrażeń:

- tj. Ł. R. (1) stłuczenie czoła po stronie lewej z rumieniem postłuczeniowym, wybicie (ekstrakcja urazowa) zęba siekacza dolnego prawego, centralnego (zęby sąsiadujące są objęte paradontozą) zadrapanie łokcia lewego, zadrapania i bolesności okolicy łopatki lewej oraz powierzchowne rany tłuczone warg w przedsionku ust przy czym obrażenia te naruszały czynności narządów jego ciała na okres poniżej 7 dni,

- tj. M. H. (1) stłuczenie prawej strony głowy, stłuczenie twarzy w okolicy nosa, ogólne potłuczenie ciała,

tj. o czyn z art. 159 kk.

K. D. (1) został oskarżony o to, że w dniu 21 lipca 2018 roku około godziny 20.00 w miejscowości M., gmina M., powiat (...), woj. (...) wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami pobił Ł. R. (1) i M. H. (1) w ten sposób, że uderzając po całym ciele rękami, kopiąc a także posługując się kijem bejsbolowym i metalową rurką naraził pokrzywdzonych na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo nastąpienia skutków określonych w art. 156 § 1 kk przy czym w wyniku zaistniałego zdarzenia pokrzywdzeni doznali obrażeń:

- tj. Ł. R. (1) stłuczenie czoła po stronie lewej z rumieniem postłuczeniowym, wybicie (ekstrakcja urazowa) zęba siekacza dolnego prawego, centralnego (zęby sąsiadujące są objęte paradontozą) zadrapanie łokcia lewego, zadrapania i bolesności okolicy łopatki lewej oraz powierzchowne rany tłuczone warg w przedsionku ust przy czym obrażenia te naruszały czynności narządów jego ciała na okres poniżej 7 dni,

- tj. M. H. (1) stłuczenie prawej strony głowy, stłuczenie twarzy w okolicy nosa, ogólne potłuczenie ciała,

tj. o czyn z art. 159 kk.

D. P. (1) został oskarżony o to, że w dniu 21 lipca 2018 roku około godziny 20.00 w miejscowości M., gmina M., powiat (...), woj. (...) wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami pobił Ł. R. (1) i M. H. (1) w ten sposób, że uderzając po całym ciele rękami, kopiąc a także posługując się kijem bejsbolowym i metalową rurką naraził pokrzywdzonych na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo nastąpienia skutków określonych w art. 156 § 1 kk przy czym w wyniku zaistniałego zdarzenia pokrzywdzeni doznali obrażeń:

- tj. Ł. R. (1) stłuczenie czoła po stronie lewej z rumieniem postłuczeniowym, wybicie (ekstrakcja urazowa) zęba siekacza dolnego prawego, centralnego (zęby sąsiadujące są objęte paradontozą) zadrapanie łokcia lewego, zadrapania i bolesności okolicy łopatki lewej oraz powierzchowne rany tłuczone warg w przedsionku ust przy czym obrażenia te naruszały czynności narządów jego ciała na okres poniżej 7 dni,

- tj. M. H. (1) stłuczenie prawej strony głowy, stłuczenie twarzy w okolicy nosa, ogólne potłuczenie ciała,

tj. o czyn z art. 159 kk.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Ł. R. (1) przez krótki okres czasu, w maju 2018 roku był zatrudniony w firmie K. K., zajmował się wykaszaniem trawy. Razem z nim pracował również M. H. (1), który po jednym dniu pracy został zwolniony, ponieważ K. K. (1) miał wobec niego podejrzenia dotyczące zaginięcia pieniędzy. Między mężczyznami, a właścicielem firmy doszło do nieporozumienia w kwestii wypłaty należnego im wynagrodzenia. Ł. R. (1) i M. H. (1) odwiedzali K. K. (1), domagając się, aby zapłacił im za wykonaną pracę. Ostatecznie K. K. (1) zapłacił 200 złotych Ł. R. (2), natomiast odmówił zapłaty pieniędzy M. H. (1).

(dowód: zeznania Ł. R. k. 38, 219-220, częściowo wyjaśnienia K. K. k. 64).

W dniu 21 lipca 2018 r. wieczorem po godz. 19:00 Ł. R. (1), M. H. (1) i A. J. (1) wspólnie spożywali alkohol w postaci wódki oraz piwa w miejscowości M. gmina M., powiat (...). Znajdowali się w pustostanie tzw. ruinach kilkaset metrów od lokalnego sklepu. K. K. (1) wiedząc, że mężczyźni znajdują się niedaleko sklepu w M. postanowił zebrać kilku swoich kolegów i udać się tam na miejsce w celu wyjaśnienia nieporozumienia, albowiem otrzymał wcześniej informacje od znajomego, że Ł. R. (1) i M. H. (1) nadal domagają się od niego zapłaty. Wówczas do Ł. R. (1) zadzwonił K. D. (1) i poinformował, że K. K. (1) chce się z nim rozliczyć. K. K. (1), A. M. (1), K. D. (1), D. P. (1) i S. P. pojechali do M. pojazdem marki (...) o nr rej. (...) należącym do K. K. (1), który zabrał z domu metalową rurkę od podnośnika i kij bejsbolowy. Po dotarciu na miejsce około godz. 20:00 zaparkowali obok sklepu w M. przy ul. (...) i wysiedli z auta, K. K. (1) wziął ze sobą metalową rurkę, zaś D. P. (1) kij bejsbolowy, następnie wszyscy udali pieszo do położonego kilkaset metrów dalej pustostanu gdzie przebywali Ł. R. (1), M. H. (1) i A. J. (1). K. K. (1), A. M. (1), K. D. (1) i D. P. (1) zachowywali się agresywnie, krzyki oraz wyzwiska kierowali wobec Ł. R. (1) i M. H. (1). A. J. (1) wystraszył się groźnie wyglądających mężczyzn, widział, że w rękach trzymają przedmioty przypominające kije, ponieważ atak słowny nie padł w jego stronę uciekł kilkaset metrów dalej do sklepu. Był zdenerwowany i roztrzęsiony, poinformował pracującą tam właścicielkę, że w pobliskim pustostanie nieznani sprawcy biją pałkami jego kolegę Ł.. Inny nieustalony mężczyzna, który wszedł do sklepu podał numer rejestracyjny pojazdu, którym przyjechali wspomniani mężczyźni. I. C. (1) natychmiast zadzwoniła na policję.

(dowód: częściowo wyjaśnienia oskarżonych: K. K. k. 64, A. M. k. 69, K. D. k. 73v-74 i 90, D. P. k. 79, zeznania świadków: Ł. R. k. 37v-38, 219-220, M. H. k. 50v-51, 220-220v, A. J. k. 44v, 221-221v, I. C. k. 47v-48, 221v-222, notatka urzędowa k. 1-1v, 2-2v, 3, 4, 61, protokół oględzin płyty CD zawierającej nagranie monitoringu, płyta CD k. 131-132)

W tym czasie K. K. (1), A. M. (1), K. D. (1) i D. P. (1) zaczęli bić Ł. R. (1) i M. H. (1). K. K. (1) zaatakował Ł. R. (1) jako pierwszy, uderzył go pięścią w twarz na skutek czego pokrzywdzony upadł na ziemię. M. H. (1) został uderzony w twarz przez A. M. (2), spadł z ławki, na której siedział. Następnie wszyscy napastnicy bili obu pokrzywdzonych pięściami i kopali ich po całym ciele, posługując się jednocześnie kijem bejsbolowym i metalową rurką. Ł. R. (1) poczuł uderzenia metalowym przedmiotem, tylko przez chwilę widział jak M. H. (1) jest bity przez A. M. (1) i D. P. (1), ponieważ osłaniał się rękoma, przede wszystkim chronił swoją głowę i twarz. M. H. (1) leżąc skulony na ziemi również osłaniał rękami swoją głowę, dlatego nie widział przebiegu całego zajścia. Napastnicy po całym zajściu wrócili do W.. Ł. R. (1) obolały udał się pod sklep, natomiast M. H. (1) zabrał swój rower i poszedł do domu. I. C. (1) wyszła przed sklep i zauważyła znanego jej z widzenia Ł. R. (1). Widziała na jego opuchniętej twarzy krew, którą miał również na rękach. Na miejsce przyjechali funkcjonariusze policji, którzy stwierdzili u pokrzywdzonego widoczne obrażenia twarzy, wypytali go o napastników. Następnie podjęli patrolowanie sąsiednich miejscowości celem odnalezienia sprawców pobicia. Policjanci zauważyli w W. zaparkowanych przed posesją nr (...) samochód marki (...) o nr rej., które podała im I. C. (1) tj. (...). Pojazd był zamknięty, ale funkcjonariusze ujawnili w jego wnętrzu aluminiową pałkę bejsbolową oraz metalowy pręt koloru niebieskiego. Następnie na miejsce przyjechał samochód marki (...), z którego wysiadł K. K. (1), K. D. (1), A. M. (1) i D. P. (1). K. D. (1) znajdował się w stanie nietrzeźwości, pozostali byli trzeźwi. Ł. R. (1) okazano

wyżej wymienione osoby, które rozpoznał jako sprawców, którzy go wcześniej pobili. Mężczyźni zostali zatrzymani przez policjantów. Pokrzywdzony Ł. R. (1) został przewieziony do (...) w P. celem badania stanu trzeźwości, a następnie do szpitala na badania lekarskie.

(dowód: częściowo wyjaśnienia oskarżonych: K. K. k. 64 i 106, A. M. k. 69, K. D. k. 73v-74 i 90, D. P. k. 79, zeznania świadków: Ł. R. k. 37v-38, 219-220, M. H. k. 50v-51, 220-220v, I. C. k. 47v-48, 221v-222, notatka urzędowa k. 1-1v, 2-2v, 3, 4, 25, 29, 30-30v, 32, 36, 111, protokół zatrzymania osoby k. 5-5v, 8-8v, 11-11v, 14-14v, protokół badania stanu trzeźwości k. 7-7v, 10-10v, 13-13v, 16-16v, 27-27v, 28-28v, protokół oględzin pojazdu wraz ze zdjęciami k. 54-59, 112-113v, 115)

Na skutek dokonanego pobicia przez K. K. (1), A. M. (1), K. D. (1) i D. P. (1) w dniu 21 lipca 2018 roku Ł. R. (1) doznał obrażeń ciała w postaci stłuczenia czoła po stronie lewej z rumieniem postłuczeniowym, wybitcia (ekstrakcja urazowa) zęba siekacza dolnego prawego centralnego (zęby sąsiadujące są objęte paradontozą), zadrapania łokcia lewego, zadrapania i bolesności okolicy łopatki lewej oraz powierzchownych ran tłuczonych warg w przedsionku ust, natomiast M. H. (1) doznał obrażeń ciała w postaci stłuczenia prawej strony głowy, stłuczenia twarzy w okolicy nosa, ogólnych potłuczeń ciała. Obaj pokrzywdzeni zostali przez sprawców narażeni na bezpośrednie niebezpieczeństwo nastąpienia skutków z art. 157 § 1 kk, przy czym wskutek zdarzenia pokrzywdzeni doznali wyżej wymienionych obrażeń ciała naruszających czynności narządu ciała na czas poniżej siedmiu dni.

(dowód: opinia lekarska k. 42-43, 124)

K. K. (1) ma 24 lata. Kawaler. Wykształcenie średnie, z zawodu technik pojazdów samochodowych. Prowadzi własną działalność gospodarczą osiągając dochód w wysokości 30.000 złotych netto miesięcznie. Na jego utrzymaniu pozostaje konkubina oraz córka wieku 2 lat. Nie karany.

(dane k. 182, oświadczenie k. 217, dane o karalności k. 116)

A. M. (1) ma 20 lat. Kawaler. Wykształcenie podstawowe, bez zawodu. Utrzymuje się z prac dorywczych osiągając dochód w wysokości 1000 złotych netto miesięcznie. Nie ma nikogo na swoim utrzymaniu. Nie karany.

(dane k. 182v, oświadczenie k. 217-217v, dane o karalności k. 117)

K. D. (1) ma 30 lat. Kawaler. Wykształcenie średnie, z zawodu kelner. Jest pracownikiem produkcji, otrzymuje wynagrodzenie w wysokości 3000 złotych netto miesięcznie. Nie ma nikogo na swoim utrzymaniu. Był uprzednio karany.

(dane k. 183, oświadczenie k. 217v, dane o karalności k. 119-122, odpis wyroku ze sprawy II K 770/18 k. 215)

D. P. (1) ma 23 lata. Kawaler. Wykształcenie zawodowe, z zawodu mechanik. Utrzymuje się z prac dorywczych osiągając dochód w wysokości 2500 złotych netto miesięcznie. Nie ma nikogo na swoim utrzymaniu. Nie karany.

(dane k. 183-183v, oświadczenie k. 217v, dane o karalności k. 118, notatka k. 81)

Oskarżony K. K. (1) w trakcie postępowania przygotowawczego nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, że rzeczywiście przyjechał do M. z kolegami D. P. (1) A. M. (1) i K. D. (1), ponieważ wcześniej otrzymał informacje od kolegi, że Ł. R. (1) zamierza przyjechać do niego pod dom i zrobić porządek. Oskarżony przyznał, że idąc do pokrzywdzonych miał w ręku niebieską metalową rurkę, zaś jego kolega K. kij bejsbolowy. Dodał, że powyzywał trochę obecnych tam mężczyzn od meneli i metalową rurką potłukł stojący tam kieliszek i butelki piwa. K. K. (1) zaprzeczył, aby kogoś pobili. Oskarżony wyjaśnił, że jego kolega K. D. (1) uderzył Ł. R. (1) kilka razy pięścią w twarz, pokrzywdzony miał na twarzy krew. W trakcie kolejnego przesłuchania dodał, że M. H. (1) również został uderzony, ale nie pamięta przez kogo. Oskarżony przed Sądem przyznał się do zarzucanego mu czynu i odmówił składania wyjaśnień.

(wyjaśnienia k. 64, 106, 138, 218)

Oskarżony A. M. (1) w trakcie postępowania przygotowawczego nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, że kiedy byli w pustostanie niedaleko sklepu w M. jego kolega K. rozbił metalową rurką butelki piwa. Potwierdził, że jeden mężczyzna opuścił szybko miejsce, potem doszło do szarpaniny między K. a pokrzywdzonym R.. Przyznał, że sam odepchnął M. H. (1) a następnie uderzył go otwartą dłonią w twarz, pokrzywdzony przewrócił się. Oskarżony podał, że nie widział co robili jego pozostali koledzy, ponieważ był skupiony na M. H. (1), zobaczył u niego krew na wardze. Wyjaśnił, że być może uderzył pokrzywdzonego dwa razy, potem dodał, że uderzali się nawzajem kilka razy. Oskarżony przed Sądem przyznał się do zarzucanego mu czynu i odmówił składania wyjaśnień.

(wyjaśnienia k. 69, 86v, 146, 218)

Oskarżony K. D. (1) w trakcie dochodzenia do popełnienia zarzucanego mu czynu początkowo przyznał się jedynie częściowo. Potwierdził, że tego dnia rzeczywiście spożywał alkohol, jeszcze przed przyjazdem jego kolegów. Wyjaśnił, że kiedy byli na miejscu w M. i poszli do pobliskiego pustostanu K. K. (1) i D. P. (1) wzięli ze sobą kije bejsbolowe. Został odepchnięty przez Ł. R. (1) kiedy chciał z nim porozmawiać, dlatego uderzył pokrzywdzonego dwukrotnie otwartą dłonią w twarz. Oskarżony dodał, że nie widział aby K. lub D. uderzali kogokolwiek kijami, widział jedynie, że A. M. (1) uderzył kilka razy pięścią w twarz M. H. (1). W trakcie kolejnego przesłuchania oskarżony przyznał się do winy, potwierdził, że wszystko było tak jak opisane w przedstawionym mu zarzucie. Wyjaśnił, że poszło o pieniądze, żałuje tego się stało, dodał, że pozostali jego koledzy również bili pokrzywdzonych. Podał szczegółowo, że mieli ze sobą kij bejsbolowy oraz metalową rurkę. Dodał, że chciałby dobrowolnie poddać się karze, ponieważ zasłużył sobie na to. Oskarżony przed Sądem przyznał się do zarzucanego mu czynu i odmówił składania wyjaśnień. Dodał jedynie, że między nim a Ł. R. (1) doszło do pojednania, przeprosił pokrzywdzonego, żałuje tego co zrobił.

(wyjaśnienia k. 73v-74, 90v, 218v)

Oskarżony D. P. (1) w trakcie postępowania przygotowawczego nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, że idąc do pustostanu niedaleko sklepu w M. zabrał ze sobą kij bejsbolowy, natomiast K. K. (1) rurkę. Przyznał, że K. D. (1) uderzył w twarz M. H. (1) w twarz, pokrzywdzony upadł na ziemię. Następnie K. K. (1) uderzył w twarz Ł. R. (1). Oskarżony zaprzeczał aby wobec pokrzywdzonych używany był kij i rurka, które mieli przy sobie. Zabrał kij jedynie w ramach samoobrony. Dodał, że nie jest pewien ale kojarzy, że A. M. (1) uderzył otwartą ręką w twarz M. H. (1). D. P. (1) odmówił składania wyjaśnień w trakcie kolejnych przesłuchań w toku dochodzenia. Oskarżony przed Sądem przyznał się do zarzucanego mu czynu i odmówił składania wyjaśnień.

(wyjaśnienia k. 79, 95, 142, 218v)

Sąd Rejonowy ocenił i zważył, co następuje:

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego popełnienie przez oskarżonych czynu - z uwzględnieniem dokonanej przez Sąd zmiany w opisie - nie budzi żadnych wątpliwości. Zgromadzony w niniejszej sprawie materiał dowodowy jednoznacznie wskazuje, że K. K. (1), A. M. (1), K. D. (1) i D. P. (1) są sprawcami zarzucanego im w tej sprawie czynu zabronionego z art. 159 kk.

W pierwszej kolejności Sąd zwraca uwagę na stanowisko K. D., który wprawdzie początkowo jedynie częściowo przyznał się do winy, jednakże ostatecznie potwierdził, iż postawiony mu zarzut oraz jego kolegom jest całkowicie uzasadniony. Żałował swojego zachowania, wyraził skruchę i chęć dobrowolnego poddania się karze. Dodał, że doszło do pojednania i przeprosił pokrzywdzonych, powyższą okoliczność potwierdził Ł. R.. Mając powyższe na uwadze, przyznanie się do winy K. D. oraz wyjaśnienia Sąd uznał za wartościowe i zgodne z prawdą, ponieważ jego stanowisko jak i zgromadzone w sprawie dowody wykazały, iż dopuścił się popełnienia czynu z art. 159 kk.

W dalszej kolejności odnosząc się do stanowiska oskarżonych K. K., A. M. i D. P., w których kwestionują swoje sprawstwo odnośnie pobicia pokrzywdzonych Ł. R. i M. H. nie zasługują na uwzględnienie Sądu. Obecność oskarżonych w dniu 21 lipca 2018 r. około godz. 20:00 w pustostanie niedaleko sklepu w M. była bezsporna. Potwierdzili to sami oskarżeni. Jednakże zwracając uwagę na wyjaśnienia K. K., A. M. i D. P., nasuwa się spostrzeżenie,

że całkowicie są niejednolite i niekonsekwentne, zdaniem Sądu budzą wątpliwości w świetle zasad doświadczenia życiowego. Trudno dać wiarę wersji przedstawionej przez wspomnianych oskarżonych w sytuacji kiedy każdy z nich wyjaśniał odmiennie przedstawiając inaczej przebieg sytuacji. Jedynie z wyjaśnień oskarżonych wynika, iż metalową rurkę początkowo na pewno miał K. K., natomiast nie można doszukać się jednolitej wersji oskarżonych odnośnie tego kto trzymał w ręku kij bejsbolowy, którego używali do pobicia pokrzywdzonych. K. K. wyjaśnił, że kij bejsbolowy trzymał w ręku kolega K., natomiast K. D. podał odmiennie, że to D. P. zabrał ze sobą kij bejsbolowy. D. P. w swoich wyjaśnieniach potwierdził, że wziął kij z pojazdu. Rozbieżności w wyjaśnieniach oskarżonych jest zdecydowanie więcej, przede wszystkim jeśli chodzi o wskazanie kto uderzał oraz ile rzeczywiście było uderzeń. Zdaniem Sądu już tylko ta sama niejednolitość wyjaśnień oskarżonych sprawia, że w zakresie zaprzeczenia co do popełnienia zarzucanego czynu budzą one poważne wątpliwości co do ich zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy. Natomiast brak konsekwencji oskarżonych w kwestii który z nich konkretnie z napastników trzymał w ręku kij wynika z tego, iż atakując pokrzywdzonych po prostu wymieniali się między sobą narzędziem. Dodatkowo z wyjaśnień oskarżonych K. K., A. M. i D. P. wynika wprost umniejszanie swojej roli w całym zajściu, wskazując naprzemiennie na pozostałych kolegów, że to oni uderzali pokrzywdzonych. Ponadto na podkreślenie zasługuje fakt, że oskarżeni K. K., A. M. i D. P. tak zdecydowanie kwestionujący swoje sprawstwo w trakcie postępowania przygotowawczego i odmawiając składania wyjaśnień przed Sądem, w ostateczności przyznali się do winy. Dodatkowo na rozprawie wszyscy zgodnie oświadczyli, że wyrażają chęć dobrowolnego poddania się karze zaproponowanej przez obrońcę K. K.. W ocenie Sądu taka propozycja oskarżonych musiała się wiązać z występującą po ich stronie świadomością wyczerpania znamion przestępstwa oraz istnienia na to dowodów. Gdyby bowiem nie takie założenie, należało by dywagować, że każdy z nich działał irracjonalnie, zmierzając do poniesienia konsekwencji zachowania, którego się nie dopuścił, a do takiego wnioskowania brak w sprawie przesłanek. Oskarżeni są osobami młodymi, w pełni dojrzałymi. Jedynym wytłumaczeniem takiego ich zachowania jest to, że K. K., A. M. i D. P. zarzucanego czynu rzeczywiście się dopuścili i próbowali wynegocjować korzystną dla siebie karę, która wiązałaby się z jak najmniejszymi dla nich konsekwencjami.

Sąd w kwestiach natury zasadniczej pozytywnie ocenił zeznania pokrzywdzonych Ł. R. i M. H.. Są one bowiem logiczne, konsekwentne, zgodne ze wskazaniami doświadczenia życiowego, a także znajdują oparcie w innych dowodach, przede wszystkim w zeznaniach pozostałych świadków tj. A. J. i I. C., a także w dokumentach sporządzonych przez funkcjonariuszy policji oraz w opiniach lekarskich autorstwa biegłego R. K.. Wprawdzie obaj pokrzywdzeni przed pobiciem pili alkohol, ale nie byli w stanie tak dużego upojenia alkoholowego aby mieć problem z rozpoznaniem sprawców. Dodatkowo zostali pobici m.in. przez K. K., którego doskonale już znali wcześniej, albowiem w przeszłości pracowali u niego dorywczo. Ł. R. nie miał najmniejszego problemu z rozpoznaniem sprawców w chwili ich okazania, w niedługim czasie po pobiciu. Sąd nie dopatrył się przy tym, żadnego powodu z jakiego pokrzywdzeni mieliby bezpodstawnie pomawiać właśnie oskarżonych „wrabiając” ich o dokonanie pobicia. Wręcz przeciwnie, obaj pokrzywdzeni mieli świadomość kto ich pobił, a składając zeznania przed Sądem sprawiali wrażenie zastraszonego i obawiającego się o własne zdrowie wobec niekorzystnego zakończenia postępowania karnego dla oskarżonych. Zwłaszcza M. H. nie chciał żadnych konsekwencji dla sprawców pobicia, zasłaniał się niepamięcią i wypitym alkoholem, podawał, że nigdy wcześniej nie widział tych mężczyzn. Już sama powyższa okoliczność świadczy o tym, jak bardzo M. H. boi się oskarżonych, gdyż sami podsądni potwierdzili jego znajomość, albowiem był wcześniej zatrudniony przez K. K.. Pokrzywdzony Ł. R. zeznał, że poczuł uderzenia metalowym przedmiotem. Trudno w takiej sytuacji wymagać od obu pokrzywdzonych konkretnego wskazania sprawcy używającego wobec nich metalowej rurki bądź kija bejsbolowego, kiedy leżeli na ziemi i byli atakowani przez mężczyzn. Każdy z pokrzywdzonych odruchowo osłaniał się rękoma, chroniąc głowę i twarz przed uderzeniami. Sąd nie znalazł podstaw do tego, by odmówić zeznaniom pokrzywdzonych wiarygodności i zaliczył je do podstaw rekonstrukcji stanu faktycznego.

Sąd w całości dał wiarę zeznaniom A. J. i I. C.. Wprawdzie nie byli oni bezpośrednimi świadkami pobicia pokrzywdzonych, jednakże ich zeznania pozwalają skutecznie podważyć wersję oskarżonych. Zeznania wspomnianych świadków były obiektywne i wyczerpujące. A. J. szczegółowo opisał przyjazd napastników na miejsce, wskazał narzędzia jakie mieli przy sobie. Udało mu się uciec, gdyż mężczyźni pojawili się na miejscu z zamiarem pobicia jedynie Ł. R. i M. H.. Pobiegł do sklepu aby o wszystkim natychmiast została zawiadomiona policja, co potwierdziła w swoich zeznaniach właścicielka sklepu I. C.. Zeznała, że A. J. przybiegł do sklepu bardzo zdenerwowany, wystraszony,

był roztrzęsiony. Kiedy kilkanaście minut później wyszła na zewnątrz sklepu zauważyła znanego jej z widzenia Ł. R. z obrażeniami na twarzy, widoczna była krew. W ocenie Sądu nie ma powodów, by przypuszczać, że świadkowie składając fałszywe zeznania bezpodstawnie w jakikolwiek sposób chcą obciążyć oskarżonych, narażając się tym samym na odpowiedzialność karną. W świetle pozyskanych od nich dowodów jasno wynika, że wyjaśnienia oskarżonych nie zasługują na wiarę.

Mało przydatne okazały się zeznania T. C., właściciela sklepu. Nie był on bezpośrednim świadkiem zdarzenia, a wszystkie informacje jakie posiadał na temat całego zajścia przekazała mu żona I. C..

Z opinii lekarskiej sporządzonej dnia 22 lipca 2018 roku przez biegłego R. K. wynika, że Ł. R. doznał obrażeń w postaci stłuczenia czoła po stronie lewej z rumieniem postłuczeniowym, wybicia (ekstrakcja urazowa) zęba siekacza dolnego prawego centralnego (zęby sąsiadujące są objęte paradontozą), zadrapania łokcia lewego, zadrapania i bolesności okolicy łopatki lewej oraz powierzchownych ran tłuczonych warg w przedsionku ust. Natomiast z kolejnej opinii z dnia 3 sierpnia 2018 r. dotyczącej M. H. wynika, że doznał on obrażeń w postaci stłuczenia prawej strony głowy, stłuczenia twarzy w okolicy nosa, ogólnych potłuczeń ciała. Sąd w pełni dał wiarę i podzielił przedstawionej argumentacji w wyżej wymienionych opiniach, albowiem są jasne i zupełne, a ponadto logiczne, zgodne z doświadczeniem życiowym i wskazaniem wiedzy. Zostały sporządzone przez osobę, która dysponuje wiadomościami specjalnymi do stwierdzenia przedmiotowych okoliczności, brak jest zatem podstaw, by kwestionować ich wartość dowodową. Opinie te korespondują z zeznaniami pokrzywdzonych. Z powyższych opinii wynika jednoznacznie, że obrażenia powstałe w wyniku pobicia pokrzywdzonych spowodowały naruszenie czynności narządu ich ciała lub rozstrój zdrowia trwający nie dłużej niż 7 dni. Dodatkowo zgodnie z powyższymi opiniami pobicie przez oskarżonych naraziło Ł. R. i M. H. na bezpośrednie niebezpieczeństwo nastąpienia skutków z art. 157 § 1 kk.

Sąd pozytywnie ocenił dokumentację znajdującą się w aktach sprawy wraz z nagraniem z monitoringu kamery zainstalowanej na zewnątrz sklepu w M.. Powyższe nagranie przedstawia oskarżonych, którzy przyjeżdżają na miejsce pojazdem marki (...), następnie parkują przy sklepie, wysiadają i udając się w stronę pustostanu. Widać, że jeden z nich trzyma w ręku duży kij bejsbolowy.

Sąd dał ponadto w pełni wiarę dowodom ze wszystkich ujawnionych na rozprawie dokumentów, albowiem dokumenty powyższe zostały sporządzone rzetelnie, prawidłowo pod względem formalnym i zgodnie z obowiązującymi przepisami. Ich autentyczność i wiarygodność nie była kwestionowana przez żadną ze stron, ani nie stoi w sprzeczności z żadnym innym dowodem, a tym samym nie budzi wątpliwości i brak jest podstaw aby kwestionować ich wartość dowodową.

Zgodnie z art. 159 kk odpowiedzialności karnej podlega osoba, która biorąc udział w pobiciu człowieka, używa broni palnej, noża lub innego podobnie niebezpiecznego przedmiotu. Zgodnie natomiast z art. 157 § 1 kk odpowiedzialności karnej podlega osoba, która powoduje naruszenie czynności narządu ciała lub rozstrój zdrowia inny niż określony w art. 156 § 1 kk. W tym miejscu należy wyjaśnić, iż orzecznictwo sądowe wielokrotnie już pochyliło się nad problemem określenia oceny „niebezpieczności” innego przedmiotu, a na tej podstawie wypracowana i ugruntowana już interpretacja tego pojęcia prowadzi do wniosku, iż przy ocenie „niebezpieczności” narzędzia istotnym pozostają jego parametry techniczne, jak np. długość, czy też specyficzny kształt powodujący, że użycie go może spowodować poważne skutki dla życia i zdrowia człowieka. Niewątpliwie metalowa rurka oraz kij bejsbolowy należą do przedmiotów niebezpiecznych. Oskarżeni wspólnie użyli wspomnianych przedmiotów tj. faktycznie zastosowali ww. narzędzia zadając ciosy pokrzywdzonym powodując u nich ww. obrażenia ciała naruszające czynności narządów ciała na czas poniżej siedmiu dni, narażając jednocześnie Ł. R. i M. H. na bezpośrednie niebezpieczeństwo nastąpienia skutków z art. 157 § 1 kk

Przez pobicie w rozumieniu w/w przepisów rozumieć należy czynną napaść przynajmniej dwóch osób na jedną osobę (albo grupy osób na inną grupę), gdy po stronie atakujących występuje przewaga. Podmiotem tego przestępstwa jest każdy, kto w jakikolwiek sposób bierze udział w pobiciu i niezależnie od tego, czy jego osobisty udział wykazuje cechy działania niebezpiecznego dla życia lub zdrowia człowieka. Nie jest konieczne, by konkretna osoba zadała

zaatakowanemu cios, wystarczy świadome połączenie działania jednego ze sprawców z działaniem drugiego lub większej grupy osób przeciwko innemu człowiekowi. Udziałem w pobiciu będzie więc nie tylko zadawanie uderzeń rękoma, czy kopnięć, ale także np. zagrzewanie bijących do kontynuowania pobicia. Z poczynionych w sprawie ustaleń wynika, iż pokrzywdzeni zostali pobici przez oskarżonych działających ze sobą wspólnie oraz w porozumieniu. Najpierw K. K. uderzył ręką w twarz Ł. R. w wyniku czego upadł na podłogę, podobnie stało się M. H., którego uderzył A. M.. Następnie wspólnie z K. D. i D. P. zadawali pokrzywdzonym wielokrotnie uderzenia po całym ciele rękami i kopiąc, posługując się przy tym jednocześnie kijem bejsbolowym. Tak postępując oskarżeni dopuścili się czynu z art. 159 kk.

Wspomniane przestępstwo zagrożone jest karą pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8. Przy wymiarze kary Sąd kierował się dyrektywami z art. 53 kk i wymierzył każdemu z oskarżonych karę po 1 roku pozbawienia wolności. Na korzyść K. K., A. M. i D. P. przemawiała ich niekaralność. Natomiast orzekając powyższą karę Sąd na niekorzyść oskarżonych poczytał wysoki stopień społecznej szkodliwości czynu. Istotne jest także ustalenie motywu, jakim kierowali się oskarżeni oraz postaci jego zamiaru. Otóż pokrzywdzeni przed zejściem nie zachowywali się w sposób prowokacyjny wobec oskarżonych, nic nie zawinili napastnikom. Zamiar popełnienia czynu nie powstał więc u oskarżonych nagle, pod wpływem zdenerwowania. Czyn oskarżonych był zatem zaplanowany i przemyślany. Przyjechali celowo na miejsce z zamiarem pobicia pokrzywdzonych, chcieli ich w ten sposób ukarać za domniemane nachodzenie K. K. w domu zamieszkania, celem uzyskania wypłaty pieniędzy.

Nie ulega najmniejszej wątpliwości, iż oskarżeni dokonując pobicia pokrzywdzonych zachowali się nieodpowiednio tj. sprzecznie z obowiązującymi regułami. Nie jest bowiem zachowaniem normalnym i społecznie akceptowalnym wymierzanie sprawiedliwości po swojemu, zwłaszcza dokonując samosądu przez dotkliwe pobicie drugiej osoby. Jeśli rzeczywiście doszło do nachodzenia K. K. w jego miejscu zamieszkania i kierowania przez pokrzywdzonych gróźb karalnych wobec konkubiny oskarżonego, to sprawę taką należało zgłosić do odpowiednich organów. Zdaniem Sądu oskarżeni swoim zachowaniem zwiększyli ponad dopuszczalną miarę ryzyko naruszenia zdrowia pokrzywdzonych, które następnie w tym skutku zostało urzeczywistnione - Ł. R. i M. H. doznali obrażeń w wyniku pobicia. W ocenie Sądu zachowanie oskarżonych było nieuzasadnione, jednakże przemyślane i wyrachowane.

Wobec oskarżonego K. D. Sąd wymierzył karę 1 roku pozbawienia wolności. Oskarżony wprawdzie przyznał się do winy, wyraził skruchę i żałował swojego zachowania, jednakże na jego niekorzyść Sąd poczytał wyżej wymienione okoliczności oraz jego uprzednią karalność. Wobec powyższego Sąd nie zastosował wobec oskarżonego dobrodziejstwa instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary.

Sąd zdecydował się zastosować wobec K. K. i D. P. instytucję warunkowego zawieszenia wykonania kary, zawieszając orzeczoną wobec nich karę pozbawienia wolności na okres próby wynoszący 3 lata. Podobnie jak ww. dwóch oskarżonych Sąd potraktował młodocianego A. M.. Tak ukształtowana kara spełni wobec oskarżonych cele wychowawcze i prewencyjne. Świadomość, że w razie kolejnego przestępstwa Sąd będzie mógł, a w pewnych wypadkach nawet będzie zobowiązany do zarządzenia wykonania kary warunkowo zawieszanej, powinna działać na oskarżonych odstraszająco i zapobiegać ich powrotowi do przestępstwa. Z drugiej strony okres trzech lat pozwoli sądowi na poddanie weryfikacji pozytywnej prognozy, jaką przyjął wobec oskarżonych w niniejszej sprawie. Sąd jednocześnie zobowiązał oskarżonych K. K. i D. P. do informowania sądu na piśmie co 6 miesięcy o przebiegu okresu próby. Tożsamy obowiązek Sąd nałożył na A. M. oddając go jednocześnie pod dozór kuratora sądowego w okresie próby. Sąd jednocześnie podkreśla, że nie można usprawiedliwiać młodzieńczym wiekiem zachowań przestępczych oskarżonych, dlatego nie zasługują oni na łagodniejszą karę. Z uwagi na warunkowe zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności Sąd orzekł wobec oskarżonych K. K., A. M. i D. P. grzywnę w wymiarze 100 stawek dziennych uznając, że jest ona adekwatną do stopnia jego zawinienia i szkodliwości społecznej. Ustalając wysokość stawki dziennej na 40 złotych, Sąd miał na uwadze stan majątkowy oraz możliwości zarobkowe oskarżonych.

Na podstawie art. 46 § 1 kk Sąd zobowiązał oskarżonych K. K., A. M., K. D. i D. P. do naprawienia w całości szkody wyrządzonej przestępstwem, przez zapłatę solidarnie na rzecz Ł. R. kwoty 4.000 złotych. W rozumieniu kodeksu karnego rodzaj i rozmiar szkody wyrządzonej przestępstwem to szkoda, którą wyrządziło samo zachowanie

się sprawcy, natomiast szkodę obrazują następstwa tego zachowania się, które sprawca przewidywał albo co najmniej był i mógł przewidzieć. Zdaniem Sądu orzeczona kwota spełni funkcję kompensacyjną w stosunku do pokrzywdzonego (pozwoli mu wstawić wybitego zęba) oraz funkcję represyjną i wychowawczą w stosunku do sprawców.

W punkcie 6 wyroku Sąd orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa przedmiotów uznanych za dowody rzeczowe w sprawie, wymienionych na k. 179, 133 i 162 kat sprawy zarządzaj jednocześnie ich zniszczenie.

O kosztach sądowych Sąd orzekł na podstawie art. 627 kpk, obciążając nimi oskarżonych oraz zasądając od każdego z nich stosowną opłatę od wymierzonej kary.